

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1982 r.

w sprawie zasad opodatkowania niektórych zagranicznych osób fizycznych i prawnych.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111), art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami), art. 9 pkt 1 i 2, art. 11 ust. 2, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje zasady opodatkowania podatkami obrotowym, dochodowym i od wynagrodzeń osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, wykonujących działalność zarobkową, z wyjątkiem określonej w ust. 2, lub osiągających dochody na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo osiągających wynagrodzenia za pracę wykonywaną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanych dalej „osobami zagranicznymi”.

2. Zasady opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym osób fizycznych i prawnych, wykonujących działalność zarobkową na podstawie zezwoleń terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Za działalność zarobkową w zakresie handlu zagranicznego, wykonywaną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez osoby zagraniczne, uważa się — w rozumieniu rozporządzenia — sprzedaż towarów bez względu na miejsce zawarcia kontraktu, jeżeli osoby te mają na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedstawicielstwo działające na podstawie zezwolenia udzielonego przez Ministra Handlu Zagranicznego lub in-

nego właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

2. Za obrót z działalności zarobkowej w zakresie handlu zagranicznego (ust. 1) uważa się wartość towarów sprzedanych polskimi odbiorcami bez względu na miejsce zawarcia kontraktu. Wartość tę ustala się według cen określonych w kontrakcie. Jeżeli cena obejmuje również koszty dostawy towaru do odbiorcy, wartość zmniejsza się o udowodnione koszty transportu i ubezpieczenia.

§ 3. 1. Zwalnia się od podatku obrotowego działalność zarobkową w zakresie handlu zagranicznego, prowadzoną na własny rachunek przez osoby zagraniczne.

2. Osoby zagraniczne, wykonujące działalność zarobkową w zakresie handlu zagranicznego w imieniu i na rachunek innych osób fizycznych i prawnych nie mających na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej miejsca zamieszkania lub siedziby i otrzymujące z tego tytułu prowizję, są obowiązane opłacać podatek obrotowy w wysokości 10% otrzymanej prowizji.

§ 4. Zwalnia się od podatku obrotowego działalność budowlaną lub montażową prowadzoną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez osoby zagraniczne z tytułu świadczeń wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej. Osoby te zwalnia się również od podatku dochodowego, jeżeli budowa lub montaż nie trwa dłużej niż sześć miesięcy.

§ 5. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego działalność zarobkową prowadzoną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez ośrodki kulturalne państw obcych, jeżeli prowadzenie takiej działalności przez polskie ośrodki kulturalne na obszarze tych państw jest zwolnione od opodatkowania.

§ 6. Zwalnia się od podatku dochodowego osoby zagraniczne od dochodów z tytułu odsetek od kredytów udzielonych polskiemu jednostkom gospodarki społecznej, pod warunkiem że państwo, na którego obszarze osoba ta ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, nie pobiera podatku dochodowego od takich samych dochodów osiąganych przez polskie jednostki gospodarki społecznej.

§ 7. 1. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111) lub ustalenie dochodu na podstawie ksiąg handlowych nie jest możliwe, dochód ustala się w drodze oszacowania z zastosowaniem norm zysku w stosunku do obrotu w wysokości:

- 1) 5% — z działalności w zakresie handlu zagranicznego wykonywanej na własny rachunek,
- 2) 10% — z działalności budowlanej lub montażowej,
- 3) 60% — od obrotów z prowizji,
- 4) 20% — z pozostałej działalności.

2. Jeżeli osoba zagraniczna udowodni, że wynikający z bilansu udział zysku w obrocie z jej działalności zarobkowej za granicą i na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest niższy od określonego w ust. 1, dochód ustala się przy przyjęciu tego niższego udziału, nie niższego jednak niż:

- 1) 3% — z działalności w zakresie handlu zagranicznego wykonywanej na własny rachunek,
- 2) 6% — z działalności budowlanej lub montażowej,
- 3) 40% — od obrotów z prowizji,
- 4) 12% — z pozostałej działalności.

§ 8. 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się od osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w formie ryczałtu:

- 1) od przychodów z tytułu należności za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich przez zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej, z wyjątkiem ładunków i pasażerów tranzytowych — w wysokości 10% tych przychodów.
- 2) od przychodów uzyskanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej — w wysokości 10% tych przychodów.
- 3) od przychodów uzyskanych z działalności widowiskowej, rozrywkowej lub sportowej, wykonywanej przez przedsiębiorstwa zagraniczne, a organizowanej przez polskie przedsiębiorstwo imprez artystycznych lub rozrywkowych — w wysokości 12% należności za świadczone usługi.

2. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i powietrznej tych państw, w których polskie przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i powietrznej są zwolnione od takich podatków.

§ 9. Podatek dochodowy od dochodów uzyskanych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez osoby zagraniczne z praw majątkowych i kapitałów, a w szczególności z opłat za udostępnienie prawa do eksploatacji wynalazków, metod produkcji, znaków towarowych i praw autorskich, z opłat za wynajem filmów i udostępnienie ich do wyświetlania w kinach i telewizji, z odsetek od udzielanych kredytów oraz dywidend i in-

nych dochodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, pobiera się w formie ryczałtu w wysokości 30% przychodu.

§ 10. Podatek od wynagrodzeń od przychodów z tytułu twórczości lub działalności naukowej, oświatowej, artystycznej, literackiej i publicystycznej, przekazywanych za granicę w walucie zagranicznej, pobiera się w wysokości 30% wypłacanego wynagrodzenia bez odliczenia kosztów uzyskania.

§ 11. 1. Do poboru podatków obrotowego i dochodowego w formie ryczałtu od przychodów określonych w § 8 ust. 1, podatku dochodowego w formie ryczałtu od dochodów określonych w § 9 oraz podatku od wynagrodzeń od przychodów określonych w § 10 obowiązane są jako płatnicy jednostki gospodarki społecznej wypłacające należności z tytułów wymienionych w tych przepisach, przy każdej wypłacie należności.

2. Płatnicy przekazują pobrany podatek do budżetu terenowego właściwego dla Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Sródmieście w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, składając równocześnie wykazy zawierające dane dotyczące osoby podatnika, tytułu i kwoty wypłacanej należności oraz rodzaju i kwoty pobranego podatku.

3. Płatnicy pobierający podatek od dochodów określonych w § 9 oraz od przychodów określonych w § 10 obowiązani są wydawać podatnikom zaświadczenia o wysokości pobranego podatku, sporządzone według ustalonego wzoru.

§ 12. Osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania za granicą, przebywające na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i otrzymujące wynagrodzenie za pracę wykonywaną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — bez względu na miejsce wypłaty tych wynagrodzeń — obowiązane są w terminie siedmiu dni po upływie miesiąca, w którym otrzymały wynagrodzenie, obliczyć należny podatek od wynagrodzeń i wpłacić go do budżetu właściwego dla organu podatkowego według miejsca pobytu danej osoby w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, składając równocześnie deklarację, w której wymieniają kwotę wynagrodzenia i kwotę podatku oraz sposób obliczenia kwoty podatku. Jeżeli wynagrodzenie jest wypłacane przez płatnika w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, do obliczenia i poboru podatku od wynagrodzeń jest obowiązany płatnik.

§ 13. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się przepisy o podatkach obrotowym, dochodowym i od wynagrodzeń oraz o zobowiązaniach podatkowych, dotyczące osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 14. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa stanowi inaczej.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 maja 1977 r. w sprawie opodatkowania zagranicznych osób fizycznych i osób prawnych (Dz. U. z 1977 r. Nr 18, poz. 71, z 1979 r. Nr 8, poz. 49 i z 1981 r. Nr 28, poz. 148)

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru i poboru podatków należnych za okres od roku podatkowego 1982.

Minister Finansów: M. Krzak